

ligvis ikke, thi de Herrer vare endnu ikke voksede saa stærkt i demokratisk Sindelag, at de kunde gaa med dertil, det kunde vi i hvert Fald ikke forudsætte. Det viste sig, at de alligevel vare voksede, det var det gode, og derfor fik vi dette Fremskridt. De Herrer vare den Gang forpligtede til at gennemføre lige og almindelig Valgret, og hvis de i 1903 vare indgaaede paa noget lignende som det foreliggende med den privilegerede Valgret, vare de komne i Uoverensstemmelse med deres Fortid og deres Program, og saa havde vi bekæmpet Forslaget og stemt derimod. Vi kunde ikke den Gang bekæmpe deres Modstand mod de gifte Kvinders og Tyendets Valgret ud derfra, at de vare i Uoverensstemmelse med deres egen Fortid og Program. Vi kunde derfor ikke kræve som Betingelse, at denne Udvidelse blev foretagen, men kun, at Flertallet i denne Sal holdt sig tro mod sit eget Program, det have vi hele Tiden krævet. I 1903 stillede de sig ikke mod deres egen Fortid og Program; vi kunde ønske, at de vare gaaede meget videre, og vi fik dem til det. Men nu stille de sig ved at acceptere den privilegerede Valgret i Modstrid med deres egen Fortid og deres eget Program. Vi bebrejdede dem det, men lade os ikke deraf bevæge til ogsaa selv at gaa mod vor egen Fortid og Program. Vi blive vor Fortid, vore Principper og vort Program tro og stemme mod dette Forlig, mod den privilegerede Valgret. Vi fortsætte den Kamp, de Herrer have sluppet, Kampen for den lige og almindelige Valgrets fulde Gennemførelse.

W. Neergaard: Det glæder mig af den Erklæring, som nylig blev fremsat af det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) at erfare, at ogsaa dette ærede Medlem vil stille sig paa det Standpunkt i denne Sag at sige: „Stemmer ikke“, og derved altsaa stiller sig paa samme Standpunkt som de to militære Medlemmer af Højres Gruppe i Landstinget, om hvis Stemmeafgivning der har været ført saa megen Strid, særlig her i Hovedstaden. Af denne Stilling drager jeg den Slutning, at de Herrer, som sige: „Stemmer ikke“, vilde have svaret Ja til det foreliggende Forslag, dersom Forslagets Skæbne havde beroet paa deres Stemmer.

Berntsen: Det er mig en Overraskelse at være Vidne til, at Mænd, der til dagligt Brug — ogsaa her i Dag — tale store og stærke Ord om den almindelige Valgret og dens Betydning, ville stemme imod det

foreliggende Forslag, thi hvis de Herrer kunde sætte deres Villie igennem og faa et Flertal mod det foreliggende Forslag, skete jo det mærkelige, at de derved bidroge til at beholde den saa forhadte privilegerede Valgret. Man plejer her i Tinget at sørge for, at det Forslag, der foreligger til Behandling, gennem alle Stadier faar et saa godt Indhold, som de enkelte Partier ønske, Sagen skal faa, men naar man saa staar ved Afslutningen af Behandlingerne, spørger man gerne sig selv, om det, der nu foreligger til Afgørelse, er et Fremskridt fra det bestaaende, eller det ikke er det, og finder man, at det er et Fremskridt fra den bestaaende Tingenes Tilstand, stemmer man for det, eller man svarer: Stemmer ikke.

Her er Forholdet et helt andet, og jeg kan saa godt forstaa, at den Stilling, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) indtager, trængte til en nærmere Forklaring. Det ærede Medlem sagde i denne sin Forklaring, at naar han og hans Meningsfæller stemte imod det foreliggende Lovforslag, stemte de ikke imod de gode Ting, der indeholdtes deri. Det er en højst aparte Forklaring. Jeg har for Resten hørt den før. Det var den Gang, vi vedtoge den nugældende Alderdomsforsørgelseslov. Da sagde det ærede Medlems Partifæller — det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds var ikke Medlem af Tinget den Gang — Nej til denne Lov, og da de saa kom ud i Landet og saa Virkningerne af Loven, vilde de Herrer have Æren for det gode Resultat, der var blevet opnaaet. Jeg er ikke i Tvivl om, at naar denne Lov nu bliver vedtagen, hvad jeg haaber, den gør, og træder ud i Livet, varer det ikke mange Maaneder, før det ærede Medlem og hans Meningsfæller rejse Landet rundt og fortælle, at alle de Fremskridt, der indeholdes i denne Lov: den lige og almindelige Valgret i Kommunerne, gifte og ugifte Kvinders Valgret og de andre humane og frisindede Bestemmelser i denne Lov, ere Frugten af de Herrer's Arbejde. (*Borgbjerg:* Det varer ikke et Par Maaneder, det har jeg allerede hævdet). Ja, jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem har Dristighed nok til at fremsætte sin Paastand allerede nu, han generer sig ikke. Og dog, dersom det ærede Medlem havde Magt som Agt, vilde der slet ikke komme noget ud af alle de gode Resultater, saa vilde den almindelige Valgret ikke i den nærmeste Tid blive indført i Kommunerne, saa vilde Kvinderne ingen Valgret faa, og saa vilde